

דוגמה מוחשית להערכתו זו של מצבו נתן ה"בעת" בחדשו את המלחמה בכורדים, אותה הפך למעשה למערכה על עתיד שלטונו. תבוסה במאבק זה עשויה למוטט את משטר ה"בעת", כפי שמוטטה את משטרו של קאסם, ואף ההשפעה על המשטר הסורי תהיה דומה. לעומת זאת נצחון על הכורדים עשוי לחזק בהרבה את השליטים הנוכחיים בבגדאד ובדמשק, בהפגינו את יכולתם לפתור בעיות, ולו גם בכוח הזרוע, הן כלפי פנים והן כלפי היריב העיקרי — עבד-א-נאצר. דרכה של מפלגת ה"בעת" לשלטון היתה ארוכה מאוד. קרוב ל-30 שנה עברו מאז הגו שני סטודנטים, עפלק וביטאר, את הקמתה. תמורות רבות שינו מאז את פני העולם-הערבי. ועתה עומדת המפלגה בפעם הראשונה במבחן המדיני העליון — מבחן השלטון, כשרבים המכשולים והיריבים מולו. היעמוד ה"בעת" במבחן זה?

מכל מקום, מפלגת ה"בעת" שואפת כיום להחזיק בשלטון — ולא לחזור על התפרקותה לה הסכימה בפוזיות ב-1958. לכן חלה בה ההתפתחות הטבעית של הסתגלות למציאות המדינית הנתונה, התפתחות המחייבת גיבוש-מחדש של תורת המפלגה בתחומי מדיניות הפנים והחוץ. דוגמה לכך הנו הקו בו נקטה המפלגה להעדיף את האינטרסים העצמאיים המשותפים לסוריה ולעיראק על-פני כל שיקול אחר — ולו אידיאולוגי-איחודי. סיכויי המפלגה טמונים כיום בכושר הסתגלותה וביכולתה לגבש מנהיגות צעירה ומעשית, שתאפשר לה להתארגן ולהרחיב את בסיסה העממי. הסכנה העיקרית ל"בעת" טמונה באי-פתרון של בעיות-הפנים של סוריה ועיראק. דבר זה יביא ללא ספק לאכזבות ולתמורות שלטוניות בתוך ארצות אלו. במקביל עשוי לגבור בהן שוב משקל הנאצריות.

למול נשק כימי ורדיולוגי

מגן ללוחם - כיצד?

קבוצות מתנדבים נדרשות מדי חודש-בחודשו לצורך הניסויים המורכבים השונים, ולעיתים רבי-סיכון, המתנהלים בהתמדה ב"מרכז-הכימי" של צבא-ארה"ב. שטחיהם רבים — אך דגש מיוחד הושם ביכולת העמידה בפני אמצעי-לחימה כימיים או רדיולוגיים, כולל כל זיהום רדיו-אקטיבי של האויר או של העצמים, בין שהוא נגרם ע"י פיצוץ גרעיני ובין ע"י שימוש באמצעי-פגיעה אחרים. החיילים המתנדבים עוברים בדיקה-רפואית חמורה וחייבים לעמוד אחר-כך בניסויים הכרוכים תכופות במבחן גופני — ואף נפשי — קשה. את המסיכה M-17 (המגינה מפני גזים, הרעלה כימית ופגיעה רדיולוגית) בוחנים בכל התנאים והמצבים האפשריים של הפעלת חיילים בחזית — ואף בתנאים ארקטיים, טרופיים או מדבריים. יש בין מסיכות אלו אף דגמים המצוידים ב"שפופרות-שתיה", המחברות אל מעין-מימיות שמתוכן יכולים החיילים, "למצוץ" מזון-נוזלי ומי-שתיה. דרך אחרת לאכילה היא, "להשחיל" את הראש ואת הידים דרך פתחים, "בעלי-שרוויל" אל תוך אוהל אטום, מצויד במסנני-אויר משוכללים. התצלום העליון מציג חייל לבוש בגדי-מגן ומסיכה; בתצלום למטה נראים חיילים מספר — מתוך קבוצה שנגזר עליה לחיות בתנאים כאלה באיזור, "מזוהם" עד לשלושה ימים — כשהם מקבלים ארוחתם, בעוד חבריהם עונדי-המסיכות (הנראים דרך "חלון" שקוף) ממתינים בחוץ לתורם.

